

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, publikującej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r., ponieważ Komisja nie uwzględniła tego, że skarżący kwalifikowali się do podania do awansu w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r., i ponieważ ich nazwiska nie znajdowały się na liście urzędników awansowanych;
- o ile zaistnieje taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 czerwca 2007 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżących na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich w dniu 16 lutego 2007 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą zarzuty bardzo podobne do zarzutów podnoszonych w sprawie F-92/07, z której komunikat jest opublikowany w tym samym numerze *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2007 r. — Rebizant i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-94/07)**

(2007/C 283/81)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Jean Rebizant (Karlsruhe, Niemcy) i in. (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji określającej progi awansu do grupy zaszerogowania AD 13 mające zastosowanie do urzędników objętych budżetem Badania/Wspólne Centrum Badań (WCB) i budżetem Eksploatacja;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżących do grupy zaszerogowania AD 13 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2006;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący powołują następujące zarzuty:

- naruszenie art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (regulaminu pracowniczego);
- naruszenie art. 6 ust. 2 regulaminu pracowniczego oraz art. 9 załącznika XIII do tego regulaminu;
- naruszenie zasady równego traktowania.

Skarżący precyzują, że określając próg awansów do grupy zaszerogowania AD 13 dla urzędników objętych budżetem Badania i budżetem Wspólnego Centrum Badań (WCB) na 98,5, Komisja nie wzięła pod uwagę po pierwsze stanowisk, które na podstawie art. 9 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego są efektywnie nieobsadzone w DG Badania i DG Wspólne Centrum Badań i, po drugie, specyfiki sytuacji urzędników objętych tymi budżetami.

Skarżący twierdzą, że nie biorąc tego pod uwagę Komisja naruszyła swoją decyzję z dnia 20 lipca 2005 r. w sprawie trybu postępowania w sprawie awansu urzędników otrzymujących wynagrodzenie z części budżetu ogólnego przeznaczonej na badania, która określała reguły gwarantujące poszanowanie zasady równego traktowania urzędników finansowanych z różnych budżetów.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2007 r. — De Fays przeciwko Komisji**(Sprawa F-97/07)**

(2007/C 283/82)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Chantal De Fays (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P.-P. Gehuchten i Ph. Reyniers, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 21 czerwca 2007 r. oraz, w razie potrzeby, jego decyzji z dnia 21 listopada 2006 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej wynagrodzeń objętych środkiem w postaci zawieszenia, powiększonych o odsetki ustawowe;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik Komisji, cierpiąca na chorobę, która rzekomo zmusiła ją do absencji w pracy, kwestionuje decyzje organu powołującego o uznaniu w dniu 19 października 2006 r. jej kolejnych nieobecności za nieusprawiedliwione i o zastosowaniu wobec niej art. 60 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (dalej „regulaminu pracowniczego”).

Skarżąca twierdzi najpierw, że postępowanie ugodowe leżące u podstaw art. 59 regulaminu pracowniczego odbyło się z naruszeniem prawa do obrony i zasady kontradyktoryjności. Co więcej sprawozdanie niezależnego lekarza nie było właściwie uzasadnione i zawarty w nim był oczywisty błąd w ocenie.

Skarżąca podnosi ponadto, że decyzja nakazująca jej stawienie się w miejscu pracy, przy obecnym stanie wiedzy naukowej, narusza zasadę ostrożności.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2007 r. — Hoppenbrouwers przeciwko Komisji

(Sprawa F-104/07)

(2007/C 283/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Micheline Hoppenbrouwers (Dilbeek, Belgia)
(przedstawiciel: L. Vogel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 25 czerwca 2007 r., oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą w dniu 16 marca 2007 r. na decyzję podaną do jej wiadomości w dniu 18 grudnia 2006 r., odmawiającą zatrudnienia skarżącej w charakterze pracownika kontraktowego na podstawie art. 2 ust. 1 załącznika do Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (WZIP);
- w razie potrzeby stwierdzenie również nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy z zarzutów podniesionych w skardze dotyczy naruszenia art. 82 ust. 3 lit. d) WZIP, art. 83 WZIP, art. 33 regulaminu pracowników Wspólnot Europejskich, art. 2 ust. 1 załącznika do WZIP oraz oczywistego błędu w ocenie.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że administracja nie zaproponowała jej zawarcia z nią umowy o pracę w charakterze pracownika kontraktowego na czas nieokreślony ze względu na okoliczność, że od dnia 1 maja 2005 r. skarżąca znajdowała się w stanie tymczasowej niezdolności do pracy, podczas gdy zdaniem organu upoważnionego do zawierania umów data ta stanowiła ostateczny moment, w którym powinny zacząć obowiązywać umowy o pracę zawierane z pracownikami kontraktowymi na podstawie przepisów przejściowych art. 2 ust. 1 załącznika do WZIP. Skarżąca podnosi, że jedynie trwała niezdolność do pracy mogłaby uzasadnić odrzucenie jej kandydatury.

Drugi z zarzutów podniesionych w skardze dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji w zakresie, w jakim skarżąca bez dopuszczalnego i rozsądnego uzasadnienia, jest niesłusznie traktowana mniej korzystnie w porównaniu z innymi osobami, które, po tym jak były zatrudnione, podobnie jak skarżąca, w żłobkach i świetlicy Komisji na podstawie umów prawa belgijskiego, otrzymały propozycje zawarcia z nimi umów o pracę w charakterze pracowników kontraktowych na czas nieokreślony.